

Novosti iz grada

Osim odlaska Nede iz Monaca, gradnje novog vrtića i Škorinog koncerta, u Benkovcu su se u proteklom razdoblju dogodile i neke druge zanimljivosti.

pripremila: Julijana Bačić

LJULJAČKA

Te ljuljačke su stvarno dobar poslovni pothvat, jer čim počne sezona ljetnih i proljetnih terasa, osim položaja kafića, važna je i udobnost sjedala koja se nude zajedno s pićem. Kad su se u Monaca preko noći stvorile nove ljuljačke mislim da su svi bili sretni. Ne samo što se sjedeći na njima nalaziš tako blizu cesti i svima koji prolaze, nego se ne moraš misliti u koji ćeš drugi kafić s ljuljačkama ići, kako je to bilo prije dok Monaco, jedna od glavnih benkovačkih institucija nije imao ljuljačke. Kako je Nedo napustio Monaco, Monaco je iako se još uvijek smatra najboljim vidikovcem, nove goste željne ljuljanja privukao sigurno i ljuljačkama.

DUĆANČIĆ

Kao i semafori, tako se i dućančić jedno jutro nov, novcat pojavio kod osnovne škole. U njemu se prodaje svekoliko hrana, ali nema kutomjera i svega ostalog kao kod Anđe i u Kerumu. U ovom dućančiću više se prodaju prehrambeni proizvodi tipa topli sandwich, sandwich s kraljevskom i sirom, krafne, kroasani, sandwich iz tostera, mikrovalne, ispod peke... Osim dućančića otvorilo se i nekoliko novih pekarnica, tj. podružnica već postojećih pekarnica, te novi butik na šetnici, veći od 3m².

RADIO

Da ne bi ispalo da navodim samo ove, reći će neki, manje važne novosti, spomenut ću i to da imamo u našem gradu i Radio, zove se kako drugo nego Radio Benkovac, Zadrani ga ne mogu slušati, ali zato ga mi svi u Benkovcu i okolici slušamo 24 sata dnevno, jer jednostavno osjećamo da nam je to moralna dužnost.

foto: Julijana Bačić

SEMAFOR

Odjednom se prije nekoliko mjeseci počelo nešto na cesti pored naše škole uređivati, došli bageri i tako još neki zasad neidentificirani strojevi, u namjeri da nešto naprave. Nitko nije znao što, sve dok jednog jutra na mjestu tih radova nisu osvanuli pravi pravcati semafori. I zebra, tj. pješački prijelaz. Što je najbolje u cijeloj ovoj priči, nije tog jutra niknuo samo jedan semafor nego nekoliko njih na vrlo malenoj površini između naše škole i osnovne škole.

Sad smo se kad je vrijeme malo odmaklo, već priviknuli na to da imamo semafore kod škole i da na učenike, a posebno djecu trebaju paziti vozači u toj „školskoj“ zoni. Otkako su napravljeni ti semafori, mislim da se mnogi osjećaju nekako važnije dok prelaze cestu, a auto stvarno čeka dok ti prođeš bez dodavanja gasa i psovki što baš sad u 8 za 10 kad, vjerovali ili ne, počinje nastava, ta djeca prelaze cestu. Nekima je čudno što u to vrijeme kod škole ima djece. Nekima je bilo čudno i otkud tamo i zašto tamo uopće semafori, međutim meni je sasvim jasno da su semafori u blizini dviju škola, nešto prirodno, gotovo normalno.

Oni učenici koji se na takvo čudo ne mogu nikako prilagoditi i dalje prelaze cestu gdje hoće i kad hoće, bez obzira na svjetlo na semaforu, ali vozači čini mi se ipak čekaju barem žuto svjetlo.